MAF Mediju atbalsta fonds | Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikāciju saturu atbild SIA "Kurzemes Vārds".

Daudz tu man solīji,

● ILZE OZOLIŅA, LIENE KUPIČA

Neticība politiķu solījumiem nolasāma sarunā ar teju ikvienu iedzīvotāju, ko pagājušonedēļ uzrunājām Liepājas ielās un Dienvidkurzemes novadā. "Zināt, ko es sagaidu no jaunās Saeimas? Mazākus nodokļus un lai mums būtu normālas algas. Problēma ir tā, ka tādas pašas gaidas man bija arī pirms četriem gadiem. Tas nozīmē, ka tās nav piepildījušās un, visticamāk, uz to velti cerēt arī tagad," spriež metālapstrādes jomā strādājošais Andris.

Tāpat kaut ko tikai samuldēs

Neraugoties uz skeptisko noskaņojumu, Andris vēlēšanās piedalīšoties un ierasti balsošot "par mazāko ļaunumu". Kurš tas ir? Atbildes vietā vīrietis iesmejas un visbeidzot nosaka: "Vēl nezinu!"

Taču, ko viņš vēlētos pajautāt kādam no Saeimas deputāta kandidātiem? - vīrieti tincina laikraksts. "Mans jautājums būtu adresēts jau esošajiem deputātiem un tas būtu: vai Saeimas sēžu zālē ērta gulēšana?" pasmejoties nosaka Andris.

35 gadus vecajai liepājniecei Lindai, kura strādājot vienā no valsts iestādēm, uz jokiem gan prāts nenesas. Viņa bažījas, ka rudenī, pieaugot saslimstībai ar kovidu, darba devējs padotajiem atkal liks attālināti strādāt no mājām. "Līdz ar to man būs jātērē vairāk elektrības, kas tagad ir ļoti dārga. Kas segs šīs izmaksas? Skaidrs, ka viss būs jāmaksā no savas kabatas!" viņa saka. Par šo jautājumu aizdomājusies, jo nupat vienā no ziņu portāliem izlasījusi, ka Valsts ieņēmumu dienests, lai ietaupītu energoresursus, iespējams, likšot darbiniekiem strādāt no mājām. Linda gan šajā iestādē nestrādājot, taču pieļauj, ka šāds taupības plāns ir padomā arī citām valsts iestādēm.

Linda: "Esošajiem un topošajiem Saeimas deputātiem vēlētos pajautāt – ja reizi visi tagad būs spiesti taupīt, vai viņiem nebūtu laiks solidarizēties ar tautu un atteikties no dažādām piemaksām, kā arī kompensācijām?"

43 gadus vecajam Renāram vislielākās bažas ir par to, vai arī turpmāk spēs palīdzēt savai mammai, kas ir pensionāre "ar švaku veselību". Jau tagad jūtot, ka nauda kūst kā saldējums karstā saulē, un to atlicināt esot aizvien grūtāk. "Mamma slima, tāpēc nevaru atļauties viņu atsāt vienu un doties peļņā uz ārzemēm. Es arī to negribu, mājas tomēr ir mājas. Gribētos saņemt lielāku algu, taču saprotu, ka arī darba devējam šoziem neklāsies viegli. Politiķiem jautāt neko negribu, nav jēgas. Tāpat kaut ko tikai samuldēs," viņš nosaka.

Cirks bez dzīvniekiem garlaicīgs

67 gadus vecā liepājniece Solveiga pirmajā skolas dienā piesēdusi Rožu laukumā un šķirsta "Kurzemes Vārdu". Kad laikraksts viņu uzrunā, prasot, vai drīkst uzdot pāris jautājumu, sieviete sākumā ir skeptiska: "Nezinu, man liekas, ka nē." Tomēr uzzinot, ka vēlamies noskaidrot, kuras liepājnieku skatījumā ir aktuālākās problēmas valstī, pensionāre nevilcinoties nosaka: "Vairāk jādomā par veselības aprūpi – lai cilvēkiem būtu mazāk jāmaksā par slimnīcu un zālēm."

Spēka gados viņa "savu mūžu nebija slimojusi", bet, tiklīdz aizgājusi pensijā, tā dažādas kaites bijušas klāt. Pirms vairākiem gadiem slimnīcā ārstēties bijusi spiesta trīs reizes un ikreiz par to bijis jāmaksā liela summa.

Taču par veselības jomas problēmām politiķus viņa neiztaujātu. Solveiga labprāt aprunātos ar "Apvienotā saraksta" kandidātu Ingmāru Līdaku. "Man dzīvnieki interesē, par tiem arī uzdotu jautājumu. Man patīk, ka cirkā uzstājas dzīvnieki. Taču tagad savvaļas dzīvnieku izmantošana cirkā ir aizliegta. Saka, ka tas tāpēc, jo dzīvniekus cietsirdīgi dresē, bet tā nav taisnība. To arī Līdakam pajautātu: kāpēc aizliegta dzīvnieku uzstāšanās cirkā? Bez dzīvniekiem cirks ir garlaicīgs."

90 gadus vecā seniore Leontīne Pūce pati par savu dzīvi nesūdzas, bet kundzi satrauc tas, ka valstij ir liels parāds, un neapmierina, ka ir tik daudz pabalstu, kas noteikti neveicinot valsts attīstību.

Vienlaikus pensionāre pasmejas, ka zināms cirks jau ir arī mūsu politikā. "Pat vēl lielāks nekā īstajā cirkā."

Zenta, astoņdedmitgadniece ar astīti, pārcietusi insultu, šobrīd viņai nepieciešama asistenta palīdzība. "Gribētos, lai būtu mazāk rindu pie ārstiem, lai pie tiem varētu nokļūt laikus. Nedēļu jāgaida, lai tiktu pie ģimenes ārsta, pēc tam jāgaida uz pierakstu pie speciālista utt. Pie acu ārsta pierakstījos pavasarī, un viņš mani pieņems tikai oktobrī. Visi šie pakalpojumi ir arī ļoti dārgi," pauž seniore.

Neapmierina valsts rīcība ar naudu

Grobiņā uz Lielās ielas sastaptā Leontīne Pūce, kura dienasvidū atgriežas no veikala un dodas atpakaļ mājās, taujāta par gaidāmajām Saeimas vēlēšanām, laikrakstam uzreiz atbild: "Protams, ka iešu – tas ir dabīgi! Kā citādi?" Leontīnes kundzei ir 90 gadi, septembrī apritēs 91. Kopš Latvija ir neatkarīga un notiek Saeimas vēlēšanas, viņa piedalījusies visās, jo citādi nemaz nedrīkst būt! Uz visām vēlēšanām gājusi vienmēr bez jebkādām šaubām. Ļoti izvērtē kandidātus, par ko, visticamāk, balsos, esot apmēram izvēlējusies. Taču pavisam noteikti skaidrs, ka, vai tiešām tie būs tie īstie, redzēs jau tik pēc vēlēšanām.

"Es neesmu no tiem cilvēkiem, kurus kaut kas neapmierinātu. Neeju prasīt nekādus pabalstus. Dzīvoju no pensijas. Man viss ir vislabākajā kārtībā. Es esmu pensionāre, vairāk šo jautājumu uzdodiet tiem, kuri ir jauni cilvēki, strādājoši. Vienīgais, kas mani neapmierina un tracina mūsu valstī ir tas, ka ir ļoti liels parāds – izveidojies bez apdomas un nepamatoti, bez iemesla! Un pabalstu ir ļoti daudz, uzskatu, ka tos vajadzētu mazākus. Uzskatu, ka nav pareizi dzīvot uz parāda visā, ko mēs darām. Mani mazmazmazbērni tos nevarēs spēt līdzēt atdot! Un tas man ir vislielākais kreņķis!" uzsver pensionāre. "Man šķiet, ka pabalstus piesola un dod, lai tikai kādas partijas uzvarētu. Protams, ka vajag un varam darīt labas lietas, bet jāpadomā, vai darām labu nākotnei?" viņa saka.

> >

ES DOMĀJU TĀ: **KĀDAM JĀBŪT SAEIMAS DEPUTĀTAM?**

Kaspars Pērkons – strādā:

– Godīgam, proti, tādam, kurš izpilda pirmsvēlēšanu solījumus. Lai vispār savā dzīvē ir godīgs cilvēks. Viņam jābūt jau kaut ko paveikušam sabiedrības labā, un tas nekas, ka gados vēl jauns. Jātur savs vārds, jābūt ieinteresētam, aktīvam ne tikai priekšvēlēšanu laikā. Viņam vajag turēties pie saviem ideāliem, nepakļauties sliktām ietekmēm, nepārdoties.

Valentīna Ušakova – pensijā:

– Gudram un profesionālam. Tādam, kuram gudrība dota no Dieva un vēl papildus laba izglītība, nevis deviņas klases. Deputāts nedrīkst būt egoists, jo viņa galvenais uzdevums ir rūpēties par savu valsti un tās iedzīvotājiem, nevis par savu maku. Latvija ir brīnišķīga zeme, tai dots tik daudz, tāpēc vajag gudrus, nevis savtīgus Saeimas deputātus, kas strādā iedzīvotāju labā.

Inga – liepājniece:

– Sākšu ar to, ka zudusi ticība visiem, bet, no otras puses, ticība mirst pēdējā. Es gribu Saeimā redzēt tādu deputātu, kurš domā un rūpējas par savu valsti. Tādu, kuram galva uz pleciem un kurš spēj domāt ne tikai par šodienu un rītdienu, bet arī vēl tālāk. Vietējo cilvēku, nevis tādu, kurš atbraucis no citas zemes un mūsu dzīvi nesaprot.

Jevgēņija Ivanova – ārsta palīdze:

– Godīgam, cilvēcīgam, kurš citu cilvēku intereses tur augstāk par savējām. Strādāju neatliekamajā palīdzībā, arī mums ir daudz lietu, trūkumu, kurus vajadzētu risināt visu labā. Tāpēc gribu tādu deputātu, kuram interesētu medicīnas nozare un kurš ar patiesu interesi darīs visu, lai to uzlabotu, novērstu vājās vietas. Nevis tikai tukši runās.

Ieva Deiče – māmiņa:

– Godīgam un sevi darbos pierādījušam sabiedrības labā, tādu, kuram gribas uzticēties. Jābūt izglītotam un ar darba, dzīves pieredzi. Cienījamam, ievērojamam. Nemelot, nezagt, būt lojālam. Ar spēju vēlētājiem visu vienkāršā valodā un saprotami izskaidrot, pastāstīt.

DAIGA LUTERE
EGONA ZĪVERTA FOTO